

Arrest

nr. 319 105 van 20 december 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZWART
Roemeniëstraat 26
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. ZWART versijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Jij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van origine Pashtun te zijn. Jij bent geboren en getogen in het dorp Ghondai, gelegen in het district Qarghayi van de provincie Laghman. Je bent een moslim van soennitische strekking. Jij ging tot de achtste graad naar school waarna jij stopte omwille van financiële moeilijkheden in jouw gezin. Jij hielp hierna jouw vader op de landbouwgronden. Jouw oudste broer A.(...) werkte als majoor voor het (voormalige) Afghaanse nationale leger (Afghan National Army of ANA). Tijdens zijn dienst was hij (mede)verantwoordelijk voor de arrestatie en gevangenhouding van een talibanlid genaamd Z.(...). Die kwam na de machtsovername op vrije voeten. Na de machtsovername vertrokken jij en jouw broer A.(...) naar Kabul waar jullie gedurende een tot anderhalve maand verbleven bij jouw gehuwde zus die daar woont. Hierna reisden jullie terug naar het dorp waar jullie werden opgepakt en vastgehouden

door de taliban. Na een maand werden jullie vrijgelaten door de taliban, en bleven jullie in het dorp wonen. Bij een poging om het land te verlaten werden jouw broer en jij even later aan een nabijgelegen checkpoint bij de brug van Surkakhan opnieuw opgepakt door de taliban. Na zeven dagen wisten jullie te ontsnappen van de taliban en verlieten jij en A.(...), een drietal maanden na de machtsovername, samen Afghanistan. Jij reisde met jouw broer naar Iran waar jullie contact opnamen met jullie gezin. Jouw gezin had het dorp verlaten en was naar het district Alishang gereisd. Zij stonden op het punt om Alishang te verlaten en naar Iran te reizen. Sindsdien heb je geen contact meer gehad met jouw gezin. Jij en jouw broer reisden samen verder tot Bulgarije waar jij van hem gescheiden raakte. Sindsdien heb jij niets meer vernomen van jouw broer. Jij reisde verder naar Oostenrijk waar op 23 december 2022 jouw vingerafdrukken werden genomen. Jij besloot verder te reizen naar België, waar jij op 24 december 2022 toe kwam. Jij diende negen dagen later, op 2 januari 2023 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV) een verzoek om internationale bescherming in. Bij een terugkeer naar Afghanistan vrees jij de taliban.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming leg jij de volgende kopieën van documenten neer: jouw taskara, de drie taskara's van jouw broers, de legerbadge en bankkaart van A.(...), een voertuigkaart, twee legercertificaten, een cursusattest, een legerboekje, een inschrijvingsbewijs en zeven fotoprints van A.(...).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming blijkt dat een Afghaanse verzoeker om internationale bescherming een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in principe de vluchtelingenstatus toekennen.

Het CGVS benadrukt dat het jouw taak is om de verschillende elementen van jouw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van jouw asielrelaas aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door jou aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door jou aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met jouw land van herkomst, en na grondig onderzoek van de door jou aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat jou de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig artikel 1, §A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. Jij hebt immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van jouw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van jouw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vrees jij gedood te worden door de taliban. Onwaarschijnlijkheden, vaagheden en incoherenties maken echter dat er geen geloofwaardigheid kan worden gehecht aan het relaas waarop jij jouw vrees baseert.

Vooreerst verklaar jij dat jouw broer A.(...) als majoor voor het (voormalige) ANA werkte (CGVS, p.7). Het CGVS stelt vooreerst vast dat je niet in staat bent jouw familieband met A.(...) afdoende te staven. Zo stelt het CGVS vast dat jij, in tegenstelling tot wat jij beweert, in Oostenrijk een andere familienaam hanteerde, namelijk S.(...) (DVZ, Verklaring DVZ d.d. 23.08.2023, vraag 32 : map Landeninfo – bron 1). Het is pas in België dat jij je bedient van de familienaam A.(...) R.(...) en hiermee dezelfde achternaam als jouw 'broer' hanteert. Daarenboven dient er te worden vastgesteld dat jouw kennis over het werk van jouw broer zodanig beperkt en algemeen van aard is dat het weinig aannemelijk is dat de op de documenten afgebeelde persoon (zie infra) daadwerkelijk jouw broer is. Gevraagd om te vertellen over zijn werk stelt het CGVS vast dat jij niet verder komt dan een opsomming te geven van vier werkplaatsen doch ontbreekt het jou aan elk doorleefd detail aangaande zijn tewerkstelling. Zo verklaar je dat jouw broer gedurende zes jaar in het KMTC in Kabul gewerkt heeft doch heb je geen enkel idee wat hij daar deed. Waar hij in Kunar werkte weet je zelfs niet. Je voegt dan nog toe dat hij de laatste tweeënhalve tot drie jaar in Gambiri werkte als jagran (majoor) doch kun je ook hier niet over uitweiden. Ondanks dat je in de basis in Gambiri zou zijn geweest kun je deze geenszins beschrijven. Je herhaalt enkel dat hij (de basis) groot was. Je bevestigt desgevraagd nog dat dit een hoge rang betreft en dat jouw broer mensen onder bevel had staan doch kan je hier geen enkele informatie over verschaffen. Je weet zelfs niet hoeveel mensen hij onder zijn bevel had. Ook ten aanzien van de beschrijving van zijn ranginsigne sla je de plank mis. Zo stel je dat je sterren zag, doch bevat de ranginsigne van een majoor slechts een ster, alsook een gekruist zwaard (map Landeninfo – bron 2 ; CGVS, p.7-9). Ook over zijn missies ontbreekt het jou aan elke informatie (CGVS, p.10).

Het CGVS merkt bijkomend op dat, alhoewel er rekening dient te worden gehouden met jouw jeugdige leeftijd – jij was ten tijde van jouw persoonlijk onderhoud op het CGVS immers nog minderjarig –, er van jou kan worden verwacht dat jij een duidelijk zicht biedt op jouw werkelijke situatie. Bovendien kan evenmin besloten worden dat jij tijdens jouw persoonlijk onderhoud de dato 7 november 2023 uitermate jong was, zo was je reeds zeventien jaar. Jij was aldus voldoende matuur om de nodige indrukken op te doen en hieromtrent duidelijke verklaringen af te leggen. Dat jij daarbij (relatief) jong was ten tijde van de tewerkstelling van jouw broer en de daaruit voortvloeiende moeilijkheden met de taliban (zie infra), doet hieraan geen afbreuk. Ook van een minderjarige kan in de geschetste omstandigheden immers een vergaande interesse worden verwacht, in casu quod non. Het CGVS wijst er bovendien op dat van jou kan worden verwacht dat jij ernstige pogingen onderneemt om jou te informeren met betrekking tot de essentiële elementen van jouw relaas en asielmotieven waarvan jij geen kennis hebt doch wel naar verwijst. Des te meer daar de tewerkstelling van jouw broer het fundament vormt waaruit de door jou ingeroepen problemen met de taliban voortvloeien. Enig verweer dat jij jong was/bent vergoelijkt jouw vage en lacunaire verklaringen niet. Des te meer daar kan worden vastgesteld dat jij na de machtsovername aanzienlijk veel tijd met jouw broer doorbracht. Zo beweer je dat jullie samen in Kabul verbleven, en dat jullie samen van Afghanistan naar Bulgarije reisden. Jij zou aldus afdoende tijd hebben gehad om de nodige kennis te verwerven.

De documenten die jij hieromtrent voorlegt, zijnde kopieën van een bundel werkdocumenten, taskara's van de mannelijke gezinsleden en fotoprints (map documenten – document 1-12), kunnen evenmin overtuigend staven dat deze persoon daadwerkelijk jouw broer is. Hier dient vooreerst te worden opgemerkt dat documenten hoe dan ook een slechts een ondersteunende functie hebben, namelijk het vermogen om plausibele verklaringen kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van, in casu, ongeloofwaardige en/of ernstig lacunaire verklaringen herstellen. Uit aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) blijkt bovendien dat valse Afghaanse documenten omwille van de hoge graad van corruptie gemakkelijk (tegen betaling) te verkrijgen zijn. Tevens betreffen de voorgelegde documenten slechts kopieën (van ondermaatse kwaliteit) die wegens de manipuleerbaarheid door middel van allerhande knip- en plakwerk bewijswaarde ontberen. De kwaliteit van de kopieën van de taskara van jouw broer (map documenten – document 3), waaruit de familieband zou moeten blijken, is zelfs zo slecht dat een deel van de informatie niet leesbaar blijkt. Ook de kopieën van het legerboekje van A.(...) (map documenten – document 9), zijn slechts beperkt leesbaar. De certificaten van A.(...) ontbreekt het bovendien aan noodzakelijke informatie zoals geldigheids- en/of afleverdata (map documenten – document 6-7 & 11).

Alhoewel het CGVS niet betwist dat de op de fotoprints afgebeelde persoon werkzaam was voor de voormalige Afghaanse gewapende macht, heb niet aangetoond dat dit jouw broer betreft. Gelet op jouw tegenstrijdige verklaringen aangaande jouw familienaam, jouw zeer gebrekkige kennis over zijn werkzaamheden, alsook de beperkte bewijswaarde van Afghaanse documenten volstaat louter een kopie van een taskara niet om een familieband te staven. Fotoprints van jou met A.(...), genomen op een huwelijksfeest, volstaan evenmin (map documenten – document 12). Dit betreft louter een momentopname, notabene op een huwelijksfeest waar de facto veel mensen, niet noodzakelijk allen eerstegraads familieleden, aanwezig zijn.

Het CGVS stipt volledigheidshalve aan dat het, de geloofwaardigheid van de tewerkstelling van jouw broer nog in het midden gelaten, geenszins volstaat om eenvoudigweg te verwijzen naar het profiel van een familielid. Jij dient jouw vrees voor vervolging immers in concreto aan te tonen, in casu quod non. In dit opzicht dient er te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door jou ingeroepen moeilijkheden met de taliban. Het CGVS merkt hierbij vooreerst op dat het hoogst opmerkelijk is dat jouw broer gedurende dertien jaar zonder enig probleem voor het ANA heeft kunnen werken, en dit zelfs als majoor in jouw eigen regio van herkomst. Dit is merkwaardig, des te meer daar je verklaart dat er in de regio gevochten werd en er dus, volgens jouw eigen verklaringen, geen totale overheidscontrole was (CGVS, p.3). Er kan dan ook verwacht worden dat de taliban enige slagkracht had, en dit al voor de machtsovername.

Wat er ook van zij, je vervolgt met te verklaren dat na de machtsovername een talibanlid genaamd Z.(...) werd vrijgelaten uit de gevangenis en dat deze jouw familie viseerde daar jouw broer A.(...) hem tijdens zijn werk had gearresteerd. Jij en jouw broer werden meegenomen en gedurende een maand opgesloten in de gevangenis in de hoofdstad van Laghman. Na jullie vrijlating vluchtten jullie naar Kabul waar jullie zus woonde (CGVS, p.14). Het dient gezegd dat dit in strijd is met hetgeen je even daarvoor nog verklaarde tijdens jouw vrije relaas: toen gaf je nog aan dat jullie eerst in Kabul waren, en pas na terugkeer in het dorp een eerste keer werden gearresteerd (CGVS, p.11). Dat de chronologie van jouw verhaal niet klopt, blijkt ook uit jouw verklaring dat je 'meteen na de val' naar jouw zus bent vertrokken (CGVS, p.13), terwijl je even later beweert dat je net na de val bent opgepakt geweest en een maand vastzat (CGVS, p.14). Het is eveneens opmerkelijk dat je op de DVZ zelfs geen melding maakte van jouw verblijf in Kabul (DVZ, CGVS Vragenlijst d.d. 23.08.2023, vraag 5). Ook over de arrestatie thuis zelf leg jij tegenstrijdige verklaringen af. Zo stel je eerst dat 'Z.(...) en zijn vrienden' langskwamen bij jou thuis waar zij jou en jouw broer arresteerden. Op de DVZ verklaarde je eveneens dat hij (Z.(...)) direct met een andere strijder naar jouw huis kwam. Even later stel je dan plots dan Z.(...) er niet bij aanwezig was (CGVS, p.14 ; DVZ, CGVS Vragenlijst d.d. 23.08.2023, vraag 5). Dat je over zulks cruciaal element tegenstrijdige verklaringen aflegt doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw asielmotieven.

Ook na jullie arrestatie bleef de taliban bij jouw familie langskomen, maar ook hieromtrent zijn jouw verklaringen niet doorleefd. Zo heb je geen idee wie van de taliban kwam. Je weet zelfs niet hoe vaak zij kwamen, je blijft louter herhalen dat zij 'meerdere keren' kwamen (CGVS, p.12 & 16). Het is bovendien weinig aannemelijk dat gelet op jouw verklaring dat Z.(...) jouw voltallig gezin bedreigde, waarbij hij stelde "niemand van jullie in leven laten", hij zich toch bijzonder barmhartig opstelde jegens jouw familie tijdens het veelvoud aan huisbezoeken. Indien jouw familie daadwerkelijk in een persoonlijk conflict met een talibanlid verwickeld was, dat er bovendien niet voor terugdeinsde om jou en jouw broer te arresteren, en jouw familie meermaals met de dood te bedreigen en te slaan (zelfs de vrouwen), kan er verwacht worden dat de taliban daadkrachtiger zou optreden (CGVS, p.12).

Jouw verklaringen aangaande jullie vrijlating uit de gevangenis in Laghman zijn evenmin overtuigend. In het licht van bovenstaande vaststellingen is het al opmerkelijk dat Z.(...) en de taliban overgingen tot de vrijlating van jou en jouw broers. Hij wilde jullie immers laten voelen wat hij jarenlang had gevoeld (CGVS, p. 15). Dat de taliban plots akkoord ging met het simpele verzoek van jouw dorpsgenoten/dorpsouderen jullie vrij te laten is dan ook weinig aannemelijk. Je verklaart dan nog dat dit zonder voorwaarden zou zijn geweest, doch stel je even later dat dit maar voor twee of drie dagen was. Dat de taliban jullie voor louter twee à drie dagen zou vrijlaten tart elke verbeelding (CGVS, p.15). Je vervolgt je relaas met te stellen dat jij en jouw broer hierna naar Kabul vluchtten waar jouw zus woonde. Ook hieromtrent kan er worden vastgesteld dat je tegenstrijdige verklaringen aflegt. Zo verklaarde je bij aanvang van jouw persoonlijk onderhoud dat jouw zussen bij jou in het huis in Ghondai woonden (CGVS, p.3). Bij de registratie van jouw verzoek verklaarde je dat jouw zusL.(...)(ongeveer) 8 jaar oud is en bij jouw ouders woonachtig is (DVZ, Mintehfiche). Bij de DVZ verklaar je dan plots dat zij jonger is dan jou, maar gehuwd is en in Kabul woonachtig. (CGVS, p.11 ; DVZ, Verklaring DVZ d.d. 23.08.2023, vraag 18 ; DVZ, Vragenlijst CGVS d.d. 23.08.2023, vraag 5). Dergelijke steeds wisselende verklaringen doen opnieuw ernstig afbreuk aan jouw algemene geloofwaardigheid. Dat jij en jouw broer bovendien het risico nemen om, ondanks de meerdere bedreigingen van Z.(...) en de taliban, van Kabul terug te keren naar het dorp tart werkelijk alle verbeelding. Jouw verklaring dat dit op vraag was van jouw vader en de smokkelaar daar hij wilde dat jullie vanuit het dorp vertrokken en niet vanuit Kabul houdt bovendien geen steek. Zo blijkt uit jouw verklaringen dat jullie later effectief zijn vertrokken vanuit Kabul (CGVS, p.16-17 ; zie infra).

Toen jij en jouw broer vanuit Kabul terugkeerden naar het dorp werden jullie onderweg tegengehouden door de taliban bij een checkpoint/brug nabij Surkakhana, waar jij en jouw broer opnieuw gevangen werden gezet (CGVS, p.14 & 17). Opnieuw staat dit haaks op je eerdere verklaringen tijdens jouw vrije relaas. Op dat moment verklaarde je immers nog dat je na jullie vrijlating (uit de gevangenis) meerdere dagen discreet in het dorp rondliep alvorens jullie betrappt werden en weer werden opgepakt (CGVS, p.11). Het CGVS merkt bovendien op dat de dreigbrief die jij op de DVZ vermeldde en jullie diende aan te sporen zich opnieuw te melden bij de taliban op het CGVS zelfs niet meer lijkt te bestaan (CGVS, p.11 ; DVZ, CGVS Vragenlijst d.d.

23.08.2023, vraag 5). Nog daargelaten dat de taliban nogmaals zeer barmhartig met jullie omgingen toen zij jullie voor een tweede keer oppakten en dit nadat jullie ogenschijnlijk de voorwaarden voor jullie vrijlating genegeerd hadden, stelt het CGVS eveneens vast dat je ook over deze tweede vasthouding weinig aannemelijk verklaringen aflegt. Dat jullie daar zeven dagen zonder meer verbleven is al opmerkelijk. Dat jullie bovendien een houten deur hebben kunnen openbreken zonder de aandacht te trekken van de aanwezige talibanleden (CGVS, p. 17-18), lijkt werkelijk van het goede teveel.

Jouw verklaringen, alsook een eenvoudige rekensom leren bovendien dat je eveneens weinig coherente en consistente verklaringen aflegt over jouw datum van vertrek uit Afghanistan. Zo verklaarde je bij aankomst in België d.d. 24.12.2022 dat jij zeven maanden eerder was vertrokken (DVZ, Mintehfiche). Naar analogie van jouw verklaringen zou jij aldus in mei 2022, ruimschoots negen maanden na de machtsovername uit Afghanistan zijn vertrokken. Op de DVZ verklaart jij dan weer vier maanden na de machtsovername te zijn vertrokken, een periode die jij op het CGVS dan weer terugbrengt naar drie maanden (DVZ, Verklaring DVZ d.d. 23.08.2023, vraag 34 ; CGVS, p.5). Het CGVS wijst er hierbij op dat jij verklaart tot de achtste graad naar school te zijn geweest (CGVS, p. 6). Er mag van jou aldus enige vertrouwdeheid met betrekking tot kalenders en tijdsaanduidingen verwacht worden. Het vermoeden bestaat dan ook dat jij veel later uit Afghanistan bent vertrokken dan jij doet uitschijnen. Jouw tegenstrijdige verklaringen stoppen daar echter niet. Zo verklaarde jij bij de registratie van jouw verzoek dat jouw voltallig gezin, met uitzondering van jouw broer A(...), in het dorp in Qarghayi verblijft (DVZ, Mintehfiche). Op de DVZ verklaar je dan weer dat jij (reeds) in Iran vernam dat jouw familieleden het dorp hadden verlaten en op dat moment in (het district) Alingar verbleven en van plan waren naar Iran te reizen (DVZ, Verklaring DVZ d.d. 23.08.2023, vraag 16). Dat jij tegenover bureau Minteh dan nog zou laten uitschijnen dat zij in Qarghayi verblijven is zeer merkwaardig, jij was immers al maandenlang op de hoogte dat zij niet meer in het dorp verbleven. Komt daarbij dat jij op het CGVS geenszins spreekt van Alingar, doch wel van Alishang, een ander district in de provincie Laghman. Bij wie zij daar verbleven weet je bovendien niet (CGVS, p.4). Opnieuw stelt het CGVS vast dat jij tegenstrijdige verklaringen aflegt aangaande een essentieel aspect van jouw persoon, zijnde jouw familiaal netwerk in Afghanistan.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat jij verklaart na Iran en tot op heden geen contact meer te hebben gehad met jouw gezinsleden. Dit zou evenwel indiceren dat jouw familie, op zijn minst, de 11 000 dollar die zou zijn betaald voor jouw reis naar België (wat bovendien nog maar 4000 dollar was bij bureau Minteh (DVZ, Mintehfiche)), vrijwel direct bij jouw vertrek heeft neergeteld. Deze vaststelling geldt onverminderd voor de reissom van jouw broer tot, op zijn minst, Bulgarije. Voor een gezin met financiële moeilijkheden zoals jij verklaarde, die zelfs de gronden diende te verkopen om jullie te laten vertrekken is het hoogst onwaarschijnlijk dat er duizenden dollars betaald kunnen worden bij vertrek (CGVS, p.6, 16 &19).

De vaststelling dat jij manifest faalt in het afleggen van coherente en consistente verklaringen aangaande cruciale elementen in jouw asielrelaas, bevestigt dat jouw vermeende problemen met de taliban bedrieglijk zijn. Jij bent dan ook geenszins in staat jouw persoonlijke vrees jegens de taliban op een overtuigende en geloofwaardige wijze te schetsen. Jouw ongeloofwaardige verklaringen volstaan dan ook niet om in jouw hoofde te besluiten tot toekenning van de vluchtelingenstatus.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig **artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v)

het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van

2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Jij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Jij laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofdte omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

*Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke*

omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse

economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen**.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is

het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij, op zijn minst, tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Jij stelt dat jij tijdens de periode dat jij in Afghanistan leefde naar school ging, alsook op de landbouwvelden van de familie werkte en jij gelovig opgevoed bent. Jij nam ogenschijnlijk aldus deel aan alle aspecten van het openbare leven in Afghanistan.

Bovendien blijkt jij afkomstig te zijn uit de provincie Laghman waar reeds sinds vele jaren sprake is van een Taliban aanwezigheid, zoals ook blijkt uit jouw verklaringen waar jij het hebt over gevechten met Taliban (zie supra). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden jou volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat jij door jouw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij jouw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat jij, na een verblijf van nog geen anderhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Gezien jouw ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot de verblijfplaats van jouw familie en de redenen die hen ertoe zouden hebben aangezet Qarghayi te verlaten, mag bovendien ook worden aangenomen dat je nog steeds beschikt over een netwerk in jouw regio van herkomst, dat jou kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij jij je desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de Taliban.

Daar waar kan worden aangenomen dat jij tijdens jouw verblijf in België kennis hebt gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toon jij evenwel nergens concreet aan dat jij deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van jouw identiteit en morele integriteit en dat van jou niet meer zou kunnen worden verwacht dat jij er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toon jij in concreto aan dat jij gedurende jouw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die jij moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor jij bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve

aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder. Zo verklaar jij nog altijd een moslim van soennitische strekking te zijn die zijn geloof belijdt, ook in België (CGVS, p.7). Evenmin roep jij bovenvermelde vrees zelf in.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat jij niet aannemelijk heeft gemaakt dat jij voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat jij een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: koninklijk besluit van 11 juli 2003), van het "algemeen beginsel van voorzichtigheid", van het "algemeen beginsel van behoorlijk bestuur", van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partij evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

"Bij een terugkeer naar Afghanistan vrees jij gedood te worden door de taliban. Onwaarschijnlijkheden, vaagheden en incoherenties maken echter dat er geen geloofwaardigheid kan worden gehecht aan het relaas waarop jij jouw vrees baseert.

Vooreerst verklaar jij dat jouw broer A.(...) als majoor voor het (voormalige) ANA werkte (CGVS, p.7). Het CGVS stelt vooreerst vast dat je niet in staat bent jouw familieband met A.(...) afdoende te staven. Zo stelt het CGVS vast dat jij, in tegenstelling tot wat jij beweert, in Oostenrijk een andere familienaam hanteerde, namelijk S.(...) (DVZ, Verklaring DVZ d.d. 23.08.2023, vraag 32 : map Landeninfo – bron 1). Het is pas in België dat jij je bedient van de familienaam A.(...) R.(...) en hiermee dezelfde achternaam als jouw 'broer'

hanteert. Daarenboven dient er te worden vastgesteld dat jouw kennis over het werk van jouw broer zodanig beperkt en algemeen van aard is dat het weinig aannemelijk is dat de op de documenten afgebeelde persoon (zie infra) daadwerkelijk jouw broer is. Gevraagd om te vertellen over zijn werk stelt het CGVS vast dat jij niet verder komt dan een opsomming te geven van vier werkplaatsen doch ontbreekt het jou aan elk doorleefd detail aangaande zijn tewerkstelling. Zo verklaar je dat jouw broer gedurende zes jaar in het KMTC in Kabul gewerkt heeft doch heb je geen enkel idee wat hij daar deed. Waar hij in Kunar werkte weet je zelfs niet. Je voegt dan nog toe dat hij de laatste tweeënhalft tot drie jaar in Gambiri werkte als jagran (majoor) doch kun je ook hier niet over uitweiden. Ondanks dat je in de basis in Gambiri zou zijn geweest kun je deze geenszins beschrijven. Je herhaalt enkel dat hij (de basis) groot was. Je bevestigt desgevraagd nog dat dit een hoge rang betreft en dat jouw broer mensen onder bevel had staan doch kan je hier geen enkele informatie over verschaffen. Je weet zelfs niet hoeveel mensen hij onder zijn bevel had. Ook ten aanzien van de beschrijving van zijn ranginsigne sla je de plank mis. Zo stel je dat je sterren zag, doch bevat de ranginsigne van een majoor slechts een ster, alsook een gekruist zwaard (map Landeninfo – bron 2 ; CGVS, p.7-9). Ook over zijn missies ontbreekt het jou aan elke informatie (CGVS, p.10).

Het CGVS merkt bijkomend op dat, alhoewel er rekening dient te worden gehouden met jouw jeugdige leeftijd – jij was ten tijde van jouw persoonlijk onderhoud op het CGVS immers nog minderjarig –, er van jou kan worden verwacht dat jij een duidelijk zicht biedt op jouw werkelijke situatie. Bovendien kan evenmin besloten worden dat jij tijdens jouw persoonlijk onderhoud de dato 7 november 2023 uitermate jong was, zo was je reeds zeventien jaar. Jij was aldus voldoende maturiteit om de nodige indrukken op te doen en hieromtrent duidelijke verklaringen af te leggen. Dat jij daarbij (relatief) jong was ten tijde van de tewerkstelling van jouw broer en de daaruit voortvloeiende moeilijkheden met de taliban (zie infra), doet hieraan geen afbreuk. Ook van een minderjarige kan in de geschetste omstandigheden immers een vergaande interesse worden verwacht, in casu quod non. Het CGVS wijst er bovendien op dat van jou kan worden verwacht dat jij ernstige pogingen onderneemt om jou te informeren met betrekking tot de essentiële elementen van jouw relaas en asielmotieven waarvan jij geen kennis hebt doch wel naar verwijst. Des te meer daar de tewerkstelling van jouw broer het fundament vormt waaruit de door jou ingeroepen problemen met de taliban voortvloeien. Enig verweer dat jij jong was/bent vergoelijkt jouw vage en lacunaire verklaringen niet. Des te meer daar kan worden vastgesteld dat jij na de machtsovername aanzienlijk veel tijd met jouw broer doorbracht. Zo beweer je dat jullie samen in Kabul verbleven, en dat jullie samen van Afghanistan naar Bulgarije reisden. Jij zou aldus afdoende tijd hebben gehad om de nodige kennis te verwerven.

De documenten die jij hieromtrent voorlegt, zijnde kopieën van een bundel werkdocumenten, taskara's van de mannelijke gezinsleden en fotoprints (map documenten – document 1-12), kunnen evenmin overtuigend staven dat deze persoon daadwerkelijk jouw broer is. Hier dient vooreerst te worden opgemerkt dat documenten hoe dan ook een slechts een ondersteunende functie hebben, namelijk het vermogen om plausibele verklaringen kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van, in casu, ongeloofwaardige en/of ernstig lacunaire verklaringen herstellen. Uit aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) blijkt bovendien dat valse Afgaanse documenten omwille van de hoge graad van corruptie gemakkelijk (tegen betaling) te verkrijgen zijn. Tevens betreffen de voorgelegde documenten slechts kopieën (van ondermaatse kwaliteit) die wegens de manipuleerbaarheid door middel van allerhande knip- en plakwerk bewijswaarde ontberen. De kwaliteit van de kopieën van de taskara van jouw broer (map documenten – document 3), waaruit de familieband zou moeten blijken, is zelfs zo slecht dat een deel van de informatie niet leesbaar blijkt. Ook de kopieën van het legerboekje van A.(...) (map documenten – document 9), zijn slechts beperkt leesbaar. De certificaten van A.(...) ontbreekt het bovendien aan noodzakelijke informatie zoals geldigheids- en/of afleverdata (map documenten – document 6-7 & 11).

Alhoewel het CGVS niet betwist dat de op de fotoprints afgebeelde persoon werkzaam was voor de voormalige Afgaanse gewapende macht, heb niet aangetoond dat dit jouw broer betreft. Gelet op jouw tegenstrijdige verklaringen aangaande jouw familienaam, jouw zeer gebrekkige kennis over zijn werkzaamheden, alsook de beperkte bewijswaarde van Afgaanse documenten volstaat louter een kopie van een taskara niet om een familieband te staven. Fotoprints van jou met A.(...), genomen op een huwelijksfeest, volstaan evenmin (map documenten – document 12). Dit betreft louter een momentopname, notabene op een huwelijksfeest waar de facto veel mensen, niet noodzakelijk allen eerstegraads familieleden, aanwezig zijn.

Het CGVS stipt volledigheidshalve aan dat het, de geloofwaardigheid van de tewerkstelling van jouw broer nog in het midden gelaten, geenszins volstaat om eenvoudigweg te verwijzen naar het profiel van een familielid. Jij dient jouw vrees voor vervolging immers in concreto aan te tonen, in casu quod non. In dit opzicht dient er te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door jou ingeroepen moeilijkheden met de taliban. Het CGVS merkt hierbij vooreerst op dat het hoogst opmerkelijk is dat jouw broer gedurende dertien jaar zonder enig probleem voor het ANA heeft kunnen werken, en dit zelfs als

majoor in jouw eigen regio van herkomst. Dit is merkwaardig, des te meer daar je verklaart dat er in de regio gevochten werd en er dus, volgens jouw eigen verklaringen, geen totale overheidscontrole was (CGVS, p.3). Er kan dan ook verwacht worden dat de taliban enige slagkracht had, en dit al voor de machtsovername.

Wat er ook van zij, je vervolgt met te verklaren dat na de machtsovername een talibanlid genaamd Z.(...) werd vrijgelaten uit de gevangenis en dat deze jouw familie viseerde daar jouw broer A.(...) hem tijdens zijn werk had gearresteerd. Jij en jouw broer werden meegenomen en gedurende een maand opgesloten in de gevangenis in de hoofdstad van Laghman. Na jullie vrijlating vluchtten jullie naar Kabul waar jullie zus woonde (CGVS, p.14). Het dient gezegd dat dit in strijd is met hetgeen je even daarvoor nog verklaarde tijdens jouw vrije relaas: toen gaf je nog aan dat jullie eerst in Kabul waren, en pas na terugkeer in het dorp een eerste keer werden gearresteerd (CGVS, p.11). Dat de chronologie van jouw verhaal niet klopt, blijkt ook uit jouw verklaring dat je 'meteen na de val' naar jouw zus bent vertrokken (CGVS, p.13), terwijl je even later beweert dat je net na de val bent opgepakt geweest en een maand vastzat (CGVS, p.14). Het is eveneens opmerkelijk dat je op de DVZ zelfs geen melding maakte van jouw verblijf in Kabul (DVZ, CGVS Vragenlijst d.d. 23.08.2023, vraag 5). Ook over de arrestatie thuis zelf leg jij tegenstrijdige verklaringen af. Zo stel je eerst dat 'Z.(...) en zijn vrienden' langskwamen bij jou thuis waar zij jou en jouw broer arresteerden. Op de DVZ verklaarde je eveneens dat hij (Z.(...)) direct met een andere strijder naar jouw huis kwam. Even later stel je dan plots dan Z.(...) er niet bij aanwezig was (CGVS, p.14 ; DVZ, CGVS Vragenlijst d.d. 23.08.2023, vraag 5). Dat je over zulks cruciaal element tegenstrijdige verklaringen aflegt doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw asielmotieven.

Ook na jullie arrestatie bleef de taliban bij jouw familie langskomen, maar ook hieromtrent zijn jouw verklaringen niet doorleefd. Zo heb je geen idee wie van de taliban kwam. Je weet zelfs niet hoe vaak zij kwamen, je blijft louter herhalen dat zij 'meerdere keren' kwamen (CGVS, p.12 & 16). Het is bovendien weinig aannemelijk dat gelet op jouw verklaring dat Z.(...) jouw voltallig gezin bedreigde, waarbij hij stelde "niemand van jullie in leven laten", hij zich toch bijzonder barmhartig opstelde jegens jouw familie tijdens het veelvoud aan huisbezoeken. Indien jouw familie daadwerkelijk in een persoonlijk conflict met een talibanlid verwickeld was, dat er bovendien niet voor terugdeinsde om jou en jouw broer te arresteren, en jouw familie meermaals met de dood te bedreigen en te slaan (zelfs de vrouwen), kan er verwacht worden dat de taliban daadkrachtiger zou optreden (CGVS, p.12).

Jouw verklaringen aangaande jullie vrijlating uit de gevangenis in Laghman zijn evenmin overtuigend. In het licht van bovenstaande vaststellingen is het an sich al opmerkelijk dat Z.(...) en de taliban overgingen tot de vrijlating van jou en jouw broers. Hij wilde jullie immers laten voelen wat hij jarenlang had gevoeld (CGVS, p.15). Dat de taliban plots akkoord ging met het simpele verzoek van jouw dorpsgenoten/dorpsouderen jullie vrij te laten is dan ook weinig aannemelijk. Je verklaart dan nog dat dit zonder voorwaarden zou zijn geweest, doch stel je even later dat dit maar voor twee of drie dagen was. Dat de taliban jullie voor louter twee à drie dagen zou vrijlaten tart elke verbeelding (CGVS, p.15). Je vervolgt je relaas met te stellen dat jij en jouw broer hierna naar Kabul vluchtten waar jouw zus woonde. Ook hieromtrent kan er worden vastgesteld dat je tegenstrijdige verklaringen aflegt. Zo verklaarde je bij aanvang van jouw persoonlijk onderhoud dat jouw zussen bij jou in het huis in Ghondai woonden (CGVS, p.3). Bij de registratie van jouw verzoek verklaarde je dat jouw zusL.(...)(ongeveer) 8 jaar oud is en bij jouw ouders woonachtig is (DVZ, Mintehfiche). Bij de DVZ verklaar je dan plots dat zij jonger is dan jou, maar gehuwd is en in Kabul woonachtig. (CGVS, p.11 ; DVZ, Verklaring DVZ d.d. 23.08.2023, vraag 18 ; DVZ, Vragenlijst CGVS d.d. 23.08.2023, vraag 5). Dergelijke steeds wisselende verklaringen doen opnieuw ernstig afbreuk aan jouw algemene geloofwaardigheid. Dat jij en jouw broer bovendien het risico nemen om, ondanks de meerdere bedreigingen van Z.(...) en de taliban, van Kabul terug te keren naar het dorp tart werkelijk alle verbeelding. Jouw verklaring dat dit op vraag was van jouw vader en de smokkelaar daar hij wilde dat jullie vanuit het dorp vertrokken en niet vanuit Kabul houdt bovendien geen steek. Zo blijkt uit jouw verklaringen dat jullie later effectief zijn vertrokken vanuit Kabul (CGVS, p.16-17 ; zie infra).

Toen jij en jouw broer vanuit Kabul terugkeerden naar het dorp werden jullie onderweg tegengehouden door de taliban bij een checkpoint/brug nabij Surkakhan, waar jij en jouw broer opnieuw gevangen werden gezet (CGVS, p.14 & 17). Opnieuw staat dit haaks op je eerdere verklaringen tijdens jouw vrije relaas. Op dat moment verklaarde je immers nog dat je na jullie vrijlating (uit de gevangenis) meerdere dagen discreet in het dorp rondliep alvorens jullie betrappt werden en weer werden opgepakt (CGVS, p.11). Het CGVS merkt bovendien op dat de dreigbrief die jij op de DVZ vermeldde en jullie diende aan te sporen zich opnieuw te melden bij de taliban op het CGVS zelfs niet meer lijkt te bestaan (GGVS, p.11 ; DVZ, CGVS Vragenlijst d.d. 23.08.2023, vraag 5). Nog daargelaten dat de taliban nogmaals zeer barmhartig met jullie omgingen toen zij jullie voor een tweede keer oppakten en dit nadat jullie ogenschijnlijk de voorwaarden voor jullie vrijlating genegeerd hadden, stelt het CGVS eveneens vast dat je ook over deze tweede vasthouding weinig aannemelijk verklaringen aflegt. Dat jullie daar zeven dagen zonder meer verbleven is al opmerkelijk. Dat jullie bovendien een houten deur hebben kunnen openbreken zonder de aandacht te trekken van de aanwezige talibanleden (CGVS, p. 17-18), lijkt werkelijk van het goede teveel.

Jouw verklaringen, alsook een eenvoudige rekensom leren bovendien dat je eveneens weinig coherente en consistente verklaringen aflegt over jouw datum van vertrek uit Afghanistan. Zo verklaarde je bij aankomst in België d.d. 24.12.2022 dat jij zeven maanden eerder was vertrokken (DVZ, Mintehfiche). Naar analogie van jouw verklaringen zou jij aldus in mei 2022, ruimschoots negen maanden na de machtsovername uit Afghanistan zijn vertrokken. Op de DVZ verklaart jij dan weer vier maanden na de machtsovername te zijn vertrokken, een periode die jij op het CGVS dan weer terugbrengt naar drie maanden (DVZ, Verklaring DVZ d.d. 23.08.2023, vraag 34 ; CGVS, p.5). Het CGVS wijst er hierbij op dat jij verklaart tot de achtste graad naar school te zijn geweest (CGVS, p. 6). Er mag van jou aldus enige vertrouwdsheid met betrekking tot kalenders en tijdsaanduidingen verwacht worden. Het vermoeden bestaat dan ook dat jij veel later uit Afghanistan bent vertrokken dan jij doet uitschijnen. Jouw tegenstrijdige verklaringen stoppen daar echter niet. Zo verklaarde jij bij de registratie van jouw verzoek dat jouw voltallig gezin, met uitzondering van jouw broer A.(...), in het dorp in Qarghayi verblijft (DVZ, Mintehfiche). Op de DVZ verklaar je dan weer dat jij (reeds) in Iran vernam dat jouw familieleden het dorp hadden verlaten en op dat moment in (het district) Alingar verbleven en van plan waren naar Iran te reizen (DVZ, Verklaring DVZ d.d. 23.08.2023, vraag 16). Dat jij tegenover bureau Minteh dan nog zou laten uitschijnen dat zij in Qarghayi verblijven is zeer merkwaardig, jij was immers al maandenlang op de hoogte dat zij niet meer in het dorp verbleven. Komt daarbij dat jij op het CGVS geenszins spreekt van Alingar, doch wel van Alishang, een ander district in de provincie Laghman. Bij wie zij daar verbleven weet je bovendien niet (CGVS, p.4). Opnieuw stelt het CGVS vast dat jij tegenstrijdige verklaringen aflegt aangaande een essentieel aspect van jouw persoon, zijnde jouw familiaal netwerk in Afghanistan.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat jij verklaart na Iran en tot op heden geen contact meer te hebben gehad met jouw gezinsleden. Dit zou evenwel indiceren dat jouw familie, op zijn minst, de 11 000 dollar die zou zijn betaald voor jouw reis naar België (wat bovendien nog maar 4000 dollar was bij bureau Minteh (DVZ, Mintehfiche)), vrijwel direct bij jouw vertrek heeft neergegeld. Deze vaststelling geldt onverminderd voor de reissom van jouw broer tot, op zijn minst, Bulgarije. Voor een gezin met financiële moeilijkheden zoals jij verklaarde, die zelfs de gronden diende te verkopen om jullie te laten vertrekken is het hoogst onwaarschijnlijk dat er duizenden dollars betaald kunnen worden bij vertrek (CGVS, p.6, 16 &19).

De vaststelling dat jij manifest faalt in het afleggen van coherente en consistente verklaringen aangaande cruciale elementen in jouw asielrelaas, bevestigt dat jouw vermeende problemen met de taliban bedrieglijk zijn. Jij bent dan ook geenszins in staat jouw persoonlijke vrees jegens de taliban op een overtuigende en geloofwaardige wijze te schetsen. Jouw ongeloofwaardige verklaringen volstaan dan ook niet om in jouw hoofde te besluiten tot toekenning van de vluchtelingenstatus."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker meent dat hij zijn best heeft gedaan om de band met zijn broer te bewijzen en lijst de documenten die hij heeft neergelegd in dat verband nogmaals op, doch gaat voorbij aan de concrete vaststellingen met betrekking tot deze documenten en werpt dan ook geen ander licht op de desbetreffend gedane pertinente vaststellingen. Ook de Raad is van oordeel dat verzoeker met de neergelegde documenten de beweerde familieband met zijn zogenaamde broer niet kan aantonen.

Waar verzoeker stelt dat zijn broer na hun vertrek uit Afghanistan niet over zijn werk wilde praten, dat hij zijn echte achternaam niet heeft gebruikt in Oostenrijk omdat hij daar absoluut niet wilde blijven en dat het gelet op algemene informatie waarnaar hij verwijst, als kind moeilijk is om vragen te stellen aan volwassenen, alsook dat er een grote kans is dat zijn broer niets heeft verteld omdat hij te klein was om zo een groot en belangrijk geheim te houden, beperkt hij zich tot een vrij algemeen betoog en hypothetische veronderstellingen dat niet kan volstaan om afbreuk te doen aan het geheel van concrete vaststellingen waaruit blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker voorgehouden relaas. Ook van een minderjarige kan in de door verzoekers zelf geschetste omstandigheden een verregaande interesse worden verwacht. Verzoeker toont ook niet aan enige poging te hebben ondernemen zich te informeren met betrekking tot de essentiële elementen van het relaas en asielmotieven waarvan hij geen kennis heeft doch wel naar verwijst te meer de tewerkstelling van zijn broer het fundament vormt waaruit de door hem ingeroepen problemen met de taliban voortvloeien. Uit verzoekers verklaringen blijkt bovendien dat hij na de machtsovername aanzienlijk veel tijd met zijn broer doorbracht. Zo beweerde hij dat ze samen in Kabul verbleven en dat ze samen van Afghanistan naar Bulgarije reisden, waardoor verzoeker afdoende tijd zou hebben gehad om de nodige kennis te verwerven.

Uit de bestreden beslissing blijkt afdoende dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop zij haar beslissing baseert. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen enkele poging onderneemt om bovenstaande pertinente motieven van de bestreden

beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, op ernstige wijze te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Verzoeker blijft daartoe in gebreke. Aldus blijven deze motieven, op grond waarvan de commissaris-generaal met reden oordeelt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas, onverminderd overeind en worden zij, daar zij door verzoeker geheel ongemoeid worden gelaten of niet worden weerlegd of verklaard, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

In zijn verzoekschrift haalt verzoeker tevens een vrees aan om bij terugkeer naar Afghanistan te worden vervolgd omwille van het feit dat hij *“een lange periode in België geleefd heeft waardoor hij als “ongelovige” beschouwd zal worden door de Taliban in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst”*.

Uit objectieve landeninformatie, bijgebracht door beide partijen, blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa, louter omwille van zijn verblijf aldaar, een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (1) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Verzoeker hekelt in zijn verzoekschrift dat hem geen specifieke vragen werden gesteld over zijn gedragingen, zijn conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de duur van zijn verblijf in een westers land of zijn zichtbaarheid. De Raad stelt vast dat de *protection officer* van het Commissariaat-generaal van de vluchtelingen en de staatlozen tijdens het persoonlijk onderhoud meermaals gevraagd heeft of verzoeker alle redenen voor zijn vertrek uit Afghanistan heeft aangehaald en hem ook meermaals gevraagd heeft of hij nog iets toe te voegen had aan zijn verklaringen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22). Verzoeker is zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij al dan niet aflegt en het is niet aan de *protection officer* van het Commissariaat-generaal van de vluchtelingen en de staatlozen om het gehoor te sturen. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat verzoeker over zijn gedragingen, zijn conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de duur van zijn verblijf in een westers land of zijn zichtbaarheid ook in zijn verzoekschrift bijkomende verklaringen kon afleggen en hierover via een aanvullende nota, ten laatste ter terechtzitting, nieuwe elementen kon voorleggen, een mogelijkheid waarvan hij gebruik heeft gemaakt.

Voorts wijst de Raad nog op de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing:

“Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij, op zijn minst, tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Jij stelt dat jij tijdens de periode dat jij in Afghanistan leefde naar school ging, alsook op de landbouvvelden van de familie werkte en jij gelovig opgevoed bent. Jij nam ogenschijnlijk aldus deel aan alle aspecten van het openbare leven in Afghanistan.

Bovendien blijkt jij afkomstig te zijn uit de provincie Laghman waar reeds sinds vele jaren sprake is van een Taliban aanwezigheid, zoals ook blijkt uit jouw verklaringen waar jij het hebt over gevechten met taliban (zie supra). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden jou volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat jij door jouw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij jouw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat jij, na een verblijf van nog geen anderhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Gezien jouw ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot de verblijfplaats van jouw familie en de redenen die hen ertoe zouden hebben aangezet Qarghayi te verlaten, mag bovendien ook worden aangenomen dat je nog steeds beschikt over een netwerk in jouw regio van herkomst, dat jou kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij jij je desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Daar waar kan worden aangenomen dat jij tijdens jouw verblijf in België kennis hebt gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toon jij evenwel nergens concreet aan dat jij deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van jouw identiteit en morele integriteit en dat van jou niet meer zou kunnen worden verwacht dat jij er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toon jij in concreto aan dat jij gedurende jouw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die jij moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor jij bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder. Zo verklaar jij nog altijd een moslim van soennitische strekking te zijn die zijn geloof belijdt, ook in België (CGVS, p.7). Evenmin roep jij bovenvermelde vrees zelf in.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat jij niet aannemelijk heeft gemaakt dat jij voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat jij een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen.

Waar verzoeker in het verzoekschrift benadrukt dat hij sinds januari 2023 in België verblijft, biedt hij geheel geen duidelijkheid bij de volgende pertinente vaststellingen:

"Jouw verklaringen, alsook een eenvoudige rekensom leren bovendien dat je eveneens weinig coherente en consistente verklaringen aflegt over jouw datum van vertrek uit Afghanistan. Zo verklaarde je bij aankomst in België d.d. 24.12.2022 dat jij zeven maanden eerder was vertrokken (DVZ, Mintehfiche). Naar analogie van jouw verklaringen zou jij aldus in mei 2022, ruimschoots negen maanden na de machtsovername uit Afghanistan zijn vertrokken. Op de DVZ verklaart jij dan weer vier maanden na de machtsovername te zijn vertrokken, een periode die jij op het CGVS dan weer terugbrengt naar drie maanden (DVZ, Verklaring DVZ d.d. 23.08.2023, vraag 34 ; CGVS, p.5). Het CGVS wijst er hierbij op dat jij verklaart tot de achtste graad naar school te zijn geweest (CGVS, p. 6). Er mag van jou aldus enige vertrouwdeheid met betrekking tot kalenders en tijdsaanduidingen verwacht worden. Het vermoeden bestaat dan ook dat jij veel later uit Afghanistan bent vertrokken dan jij doet uitschijnen."

Wat er ook van zij, uit de loutere omstandigheid dat hij bijna twee jaar in België verblijft, kan niet worden afgeleid dat hij hierdoor dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan.

In zijn verzoekschrift voert verzoeker tevens aan dat hij volkomen verwesterd is en dat hij uit een zeer conservatief milieu afkomstig is, doch dit betreffen slechts loutere beweringen die niet *in concreto* worden gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en ook niet verder *in concreto* worden toegelicht. Nog daargelaten dat verzoeker zijn bewering als "ongelovige" te worden beschouwd evenmin staat, kan een loutere verwijzing naar een passage uit de Koran, die volgens hem letterlijk wordt gevolgd door de taliban, niet volstaan om aan te tonen dat zijn leven in Afghanistan in gevaar zou zijn.

Verder kan worden aangenomen dat, ondanks het feit dat verzoeker, al naargelang zijn verklaringen minstens vijftien jaar oud zou zijn geweest toen hij Afghanistan verliet en hij een deel van zijn vormende jaren in België doorbracht, hij op de hoogte is van de Afghaanse normen en gewoontes en daarnaar gevormd is. Verzoeker is in Afghanistan tot de achtste graad naar school gegaan, werkte als landbouwer en werd gelovig opgevoed (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6).

Verzoeker nam blijkens zijn verklaringen deel aan het openbare leven in Afghanistan en blijkt afkomstig te zijn uit de provincie Laghman waar reeds sinds vele jaren sprake is van een taliban aanwezigheid, zoals ook blijkt uit verzoekers eigen verklaringen waar er sprake is over gevechten met taliban. Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden hem volledig onbekend zijn. Gelet op voorgaande vaststellingen kan niet worden aangenomen dat verzoeker na een verblijf al naargelang zijn verklaringen, van maximaal drie jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Daarenboven kon worden vastgesteld dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot de verblijfplaats van zijn familie en het familiaal netwerk dat hij Afghanistan heeft. Deze vaststellingen zijn pertinent en worden derhalve door de Raad overgenomen: *“Jouw tegenstrijdige verklaringen stoppen daar echter niet. Zo verklaarde jij bij de registratie van jouw verzoek dat jouw voltallig gezin, met uitzondering van jouw broer A.(...), in het dorp in Qarghayi verblijft (DVZ, Mintehfiche). Op de DVZ verklaar je dan weer dat jij (reeds) in Iran vernam dat jouw familieleden het dorp hadden verlaten en op dat moment in (het district) Alingar verbleven en van plan waren naar Iran te reizen (DVZ, Verklaring DVZ d.d. 23.08.2023, vraag 16). Dat jij tegenover bureau Minteh dan nog zou laten uitschijnen dat zij in Qarghayi verblijven is zeer merkwaardig, jij was immers al maandenlang op de hoogte dat zij niet meer in het dorp verbleven. Komt daarbij dat jij op het CGVS geenszins spreekt van Alingar, doch wel van Alishang, een ander district in de provincie Laghman. Bij wie zij daar verbleven weet je bovendien niet (CGVS, p.4). Opnieuw stelt het CGVS vast dat jij tegenstrijdige verklaringen aflegt aangaande een essentieel aspect van jouw persoon, zijnde jouw familiaal netwerk in Afghanistan. Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat jij verklaart na Iran en tot op heden geen contact meer te hebben gehad met jouw gezinsleden. Dit zou evenwel indiceren dat jouw familie, op zijn minst, de 11 000 dollar die zou zijn betaald voor jouw reis naar België (wat bovendien nog maar 4000 dollar was bij bureau Minteh (DVZ, Mintehfiche)), vrijwel direct bij jouw vertrek heeft neergeteld. Deze vaststelling geldt onverminderd voor de reissom van jouw broer tot, op zijn minst, Bulgarije. Voor een gezin met financiële moeilijkheden zoals jij verklaarde, die zelfs de gronden diende te verkopen om jullie te laten vertrekken is het hoogst onwaarschijnlijk dat er duizenden dollars betaald kunnen worden bij vertrek (CGVS, p.6, 16 &19).”* Verzoeker weerlegt noch verklaart deze vaststellingen. Gezien de ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot de verblijfplaats van verzoekers familie en de redenen die hen ertoe zouden hebben aangezet Qarghayi te verlaten, mag ook worden aangenomen dat verzoeker nog steeds beschikt over een netwerk in zijn regio van herkomst, dat hem kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij hij zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Verzoeker brengt geen elementen bij die hierover anders doen denken, waardoor kan worden aangenomen dat hij er nog steeds beschikt over een familiaal netwerk.

Waar uit de neergelegde documenten met betrekking tot zijn verblijf in België die hij per aanvullende nota van 19 november 2024 en per aanvullende nota die hij ter terechtzitting neerlegt, en de opmerkingen van verzoeker ter terechtzitting blijkt dat verzoeker in België naar school is geweest, dat hij zich snel in de klas heeft geïntegreerd, dat hij hier zijn leven heeft opgebouwd, dat hij Frans geleerd heeft en hiervoor gemotiveerd is, dat hij contacten heeft opgebouwd ingevolge zijn verblijf in het opvangcentrum en vrienden heeft gemaakt en deze contacten en vrienden lovend over hem spreken, dat hij heeft deelgenomen aan een project waardoor hij aan verscheidene activiteiten zoals musea- en bioscoopbezoeken, spelavonden, kon deelnemen, dat hij beoordeeld wordt als een vriendelijke, beleefde en grappige jongen, die de wens heeft om te gaan werken en nooit betrokken is bij een conflict of ruzie, en dat hij een blanco strafregister heeft, merkt de Raad op dat dit alles aantoont dat verzoeker zich in zekere mate aanpast aan de omstandigheden van zijn verblijf alhier, doch dat dit, rekening houdend met het geheel aan informatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, niet van die aard is om te leiden tot de vaststelling dat verzoeker dient te vrezen voor vervolging wegens een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering. Verzoeker maakt immers niet *in concreto* aannemelijk dat hij omwille van deze elementen bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde ‘besmet’ door de westerse waarden, noch als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden door de taliban, die hem zouden kunnen beschouwen als een persoon die waarden heeft ontwikkeld die vreemd zijn aan de door hen verdedigde waarden.

Voorts maakt verzoeker, zoals *supra* uiteengezet, niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan verliet omwille van problemen met de taliban in zijn hoofde, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of de lokale gemeenschap

een risico zou lopen om te worden geïdoleerd door de taliban, laat staan dat zijn vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift citeert uit verschillende arresten van de Raad, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van deze arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Waar verzoeker betoogt dat er geen enkele garantie is dat de taliban niet zullen terugkeren naar het eerdere schrikbewind, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog naar informatie verwijst inzake het bewind in Afghanistan, wijst de Raad er vooreerst op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Een individuele beoordeling blijft bijgevolg noodzakelijk. Uit het voorgaande is evenwel gebleken dat verzoeker niet concreet aantoont dat hij in de actuele stand van zaken in geval van terugkeer naar zijn provincie Laghman als verwesterd zal worden gepercipieerd, noch dat hij niet in staat zal zijn om zich aan te passen aan de heersende waarden en normen. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene informatie, zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, werpt verzoeker hier geen ander licht op. In de nota van Nansen, waarnaar verzoeker verwijst, wordt tevens gesteld dat er nog onvoldoende informatie beschikbaar is over de manier waarop de taliban precies zullen omgaan met personen die terugkeren naar Afghanistan na een verblijf in Europa. De Raad is zich ervan bewust dat de machtsovername door de taliban in Afghanistan een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen aldaar en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan worden opgemerkt dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren.

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker, die nog geen drie jaar in België is, minstens een deel van zijn vormende jaren in Afghanistan heeft gehad, er naar school is gegaan, er gewerkt heeft en er over een netwerk beschikt, niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet en dat bijgevolg verzoeker het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn voorgehouden problemen met – en vrees voor – de taliban, niet aannemelijk heeft gemaakt en dat evenmin kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van (een toegeschreven) verwestering.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, herinnert de Raad eraan dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “ernstige schade” in dit artikel heeft betrekking “op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “Country Guidance: Afghanistan” van EUAA van mei 2024 (p. 101: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban, die door de internationale gemeenschap niet wordt erkend als een legitieme Afghaanse overheid, kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met verdere gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren. Wat betreft de humanitaire situatie in Afghanistan, verwijst verzoeker in zijn verzoekschrift naar algemene informatie die betrekking heeft op de chaotische periode kort voor en na de machtsovername door de taliban in augustus 2021, naar aanleiding waarvan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen besloot om een tijdelijke opschorting van beslissingen over de nood aan subsidiaire bescherming in te lassen. Deze informatie kan *in casu*, in het licht van de recentere landeninformatie bijgebracht door de verwerende partij, niet langer relevant worden geacht voor de beoordeling van de huidige socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

Voor zover verzoeker laat gelden dat de door het EHRM in de zaak *S.H.H. tegen het Verenigd Koninkrijk* aangehaalde redenen waarom de toenmalige humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan niet gelijkend was aan die in Somalië, waardoor geen schending van artikel 3 van het EVRM werd vastgesteld, *anno* 2022 niet langer relevant zijn en betoogt dat de elementen waarop het EHRM in het arrest "*Sufi en Elmi*" zijn vaststelling van een algemene situatie van schending van artikel 3 van het EVRM heeft gebaseerd thans ook in Afghanistan aanwezig zijn, kan hij niet worden bijgetreden. In tegenstelling tot de situatie in Somalië ten tijde van het arrest "*Sufi en Elmi*" is er heden in Afghanistan immers wel degelijk een de-factoregering aanwezig, met de-factoministers en de-factofunctionarissen (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 36-43). Dat deze regering wordt geleid door de taliban doet daar geen afbreuk aan, eventuele tekortkomingen in het bestuur en een gebrekkige infrastructuur ten spijt. Dat de taliban "*tot op zekere hoogte van eenzelfde niveau zijn als de 'islamitische opstandelingen' in Somalië*", zoals verzoeker poneert, maakt niet dat de situatie in Afghanistan vergelijkbaar is met deze in Somalië ten tijde van de uitspraak in de zaak "*Sufi en Elmi*". Overigens is Afghanistan niet het enige land dat door de de-facto-autoriteiten wordt bestuurd op grond van de sharia. Het grootste verschil is dat de huidige humanitaire crisis in Afghanistan niet het gevolg is van willekeurige oorlogsmethoden of andere geweldshandelingen, zoals dat in de situatie ten grondslag aan het arrest "*Sufi en Elmi*" wel het geval was. Ten slotte merkt de Raad op dat in het arrest "*Sufi en Elmi*" nergens wordt verwezen naar enige internationale sanctie of de gevolgen ervan. Een ander groot verschil met de situatie die in het arrest "*Sufi en Elmi*" werd besproken, is dat Al-Shabaab internationale hulporganisaties toegang weigerde tot de Somalische gebieden onder zijn controle. Er is in de beschikbare landeninformatie evenwel geen enkele ernstige aanwijzing die erop duidt dat de taliban heden igo's of ngo's op systematische wijze de toegang tot

Afghanistan weigeren. Integendeel, zoals vermeld is humanitaire bijstand, hetzij beperkt, blijven doorlopen, ook na de machtsovername en hebben de taliban zelf een oproep om internationale hulp gelanceerd. Dat het aantal humanitaire hulporganisaties in Afghanistan drastisch geslonken is in vergelijking met de situatie vóór de machtsovername door de taliban en dat deze organisaties met grote tekorten kampen door een gebrek aan financiering, zoals verzoeker aanstipt, doet op zich geen afbreuk aan het voorgaande. Waar verzoeker er nog op wijst dat Afghanistan geconfronteerd wordt met een periode van droogte en voedseltekorten, haalt hij in wezen een objectieve factor aan waarvoor de taliban noch enige andere actor in de zin van artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet verantwoordelijk kunnen worden gesteld.

Verzoeker kan ook niet dienstig verwijzen naar eerdere rechtspraak van de Raad waarin geoordeeld werd dat het voorlopig niet uit te sluiten valt dat de taliban de verantwoordelijke actor is voor de precare socio-economische en humanitaire situatie. Vooreerst dient te worden herhaald dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van voornoemde rechtspraak kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, temeer daar er nu voldoende informatie voorligt over de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

Voor zover verzoeker aanvoert dat de machtsovername door de taliban een einde heeft gemaakt aan de donaties van veel Westerse landen uit vrees dat de taliban het geld gebruiken om het regime te financieren, waardoor de taliban er minder in slaagt om problemen van socio-economische of humanitaire aard het hoofd te bieden, wijst de Raad erop dat hieruit nog niet volgt dat artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet van toepassing is. De sancties en economische acties worden immers opgelegd door buitenlandse regeringen en internationale instellingen en zijn gericht tegen het talibanregime en individuele talibanleden. De sancties en economische acties viseren op zich Afghanistan noch de Afghaanse bevolking. Dit neemt niet weg dat de Afghaanse bevolking eveneens wordt getroffen door deze sancties en economische maatregelen die via een domino-effect een ernstige impact hebben op hun leefomstandigheden en socio-economische situatie. Er is echter in hoede van de buitenlandse regeringen en de internationale instellingen geen sprake van een opzettelijk handelen of nalaten dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan tegen verzoeker. Voorts is de Raad van mening dat de redenen waarom internationale sancties en economische maatregelen worden getroffen tegen de taliban een onvoldoende aanknopingspunt vormen om te kunnen stellen dat het risico om bij terugkeer terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting voortvloeit uit een opzettelijk handelen of nalaten vanwege de taliban dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan dat verzoeker *in casu* persoonlijk wordt geviséerd. De Raad herinnert eraan dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precare socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Afghanistan zou hebben gekend.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of

binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji/Staatssecretaris van Justitie, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd. Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er uit de beschikbare landeninformatie dat er in Afghanistan geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024 en is, gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Laghman. Uit landeninformatie blijkt dat voor deze provincie geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024.

Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de voorgaande analyse en de geactualiseerde landeninformatie (zoals aangebracht door de verwerende partij bij haar op 14 november 2024 neergelegde aanvullende nota).

Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift hoofdzakelijk tot een verwijzing naar bronnen die betrekking hebben op de veiligheidssituatie zoals die bestond in de periode kort voor en na de machtsovername door de taliban in augustus 2021 en die, gelet op de beschikbare recentere landeninformatie, niet langer relevant zijn voor de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan. De door verzoeker bijgebrachte krantenartikelen zijn weliswaar recenter van datum, doch daaruit kan niet blijken dat er in de provincie Laghman een reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld. Het door verzoeker aangehaalde reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking is bovendien enkel bestemd voor Belgische reizigers en is niet te beschouwen als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van verzoeken om internationale bescherming.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont, gelet op het voormelde, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF